

Bruxelles, 28 noiembrie 2018
(OR. en)

14583/18

**Dosar interinstituțional:
2018/0064(COD)**

**SOC 728
EMPL 546
MI 878
CODEC 2083
IA 389**

RAPORT

Sursă:	Comitetul Reprezentanților Permanenți (partea I)
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. ant.:	14247/18
Nr. doc. Csie:	7203/18 - COM(2018) 131 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de instituire a unei Autorități Europene a Muncii - Abordare generală

I. INTRODUCERE

Propunerea Comisiei, prezentată la 13 martie 2018, vizează crearea unei noi agenții denumită „Autoritatea Europeană a Muncii” (ELA). Acest organ ar fi responsabil, printre altele, de:

(1) facilitarea accesului la informațiile referitoare la drepturile și obligațiile în cazuri de mobilitate transfrontalieră pentru lucrători, angajatori și administrațiile naționale; (2) sprijinirea coordonării dintre statele membre în ceea ce privește asigurarea respectării transfrontaliere a legislației relevante a Uniunii; (3) acționarea ca mediator între autoritățile statelor membre pentru a soluționa litigiile transfrontaliere între acestea și (4) facilitarea găsirii unor soluții în cazul în care apar perturbări ale pieței forței de muncă.

Comisia a propus ca ELA să pună în comun sarcinile de natură tehnică și operațională ale unui număr de șapte organe existente ale UE [Biroul european de coordonare al EURES, Comitetul tehnic privind libera circulație a lucrătorilor, Comitetul de experți privind detașarea lucrătorilor, Platforma europeană de combatere a muncii nedecarate și cele trei subcomisii ale Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială (CA) – Comisia tehnică, Comisia de audit și Comitetul de conciliere]. ELA ar trebui să instituie o structură permanentă în vederea îmbunătățirii și eficientizării activității, pe baza unui forum consolidat pentru cooperare și pentru activități comune de investigație.

Statele membre ar trebui să detașeze ofițeri de legătură naționali la ELA. Sarcina lor ar trebui să fie menținerea contactelor cu administrațiile statelor membre și facilitarea cooperării dintre statele membre și în interiorul acestora, urmând exemplele Europolului și Eurojustului.

Instituirea autorității nu va extinde dreptul material al Uniunii. Sarcinile sale vor fi limitate la sprijinirea statelor membre în punerea în aplicare a legislației Uniunii relevante existente, în special în ceea ce privește mobilitatea transfrontalieră a forței de muncă și coordonarea sistemelor de securitate socială, inclusiv libera circulație a lucrătorilor, detașarea lucrătorilor și serviciile cu grad ridicat de mobilitate.

Temeiul juridic, articolele 46 și 48 din TFUE, îi impune Consiliului să hotărască prin majoritate calificată, în conformitate cu procedura legislativă ordinară.

În termen de opt săptămâni de la transmiterea propunerii Comisiei, parlamentele naționale din Polonia și Suedia au prezentat avize motivate.¹

Comisia EMPL a Parlamentului European² a acceptat proiectul de raport la 20 noiembrie și se preconizează că mandatul va fi confirmat în cadrul sesiunii plenare programate pentru 28-29 noiembrie 2018.

¹ Comisia nu a avut obligația de a revizui propunerea, nefiind întrunit pragul de o treime stabilit în Protocolul 2 din TUE articolul 7.

² Jeroen Lenaers (PPE/NL) este raportorul pentru Comisia EMPL.

Comitetul Economic și Social și-a adoptat avizul în cadrul sesiunii plenare din 20 septembrie 2018. Comitetul Regiunilor și-a adoptat avizul în cadrul sesiunii plenare din 8-10 octombrie 2018.

II. DISCUȚIILE DIN CADRUL GRUPURILOR DE PREGĂTIRE ALE CONSILIULUI

În urma prezentării Comisiei din 23 aprilie 2018, Grupul de lucru pentru chestiuni sociale (SQWP) a discutat propunerea în cadrul altor zece reuniuni, dintre care șapte pe parcursul președinției austriece.

Președințiile au ghidat lucrările intense cu scopul de aduce clarificări textului și de a găsi soluții de compromis pentru a ține cont de diferitele preocupări exprimate de delegații. Textul actual de compromis asigură un echilibru adecvat.

Principalele subiecte discutate

(1) Definirea sferei activităților ELA

Comisia a propus definirea sferei de competență făcând trimitere la „aspecte legate de mobilitatea transfrontalieră a forței de muncă și de coordonarea sistemelor de securitate socială în cadrul Uniunii”, enumerând totodată actele relevante ale Uniunii la considerentul 7. Statele membre au considerat că această formulare nu este suficient de precisă.

Prin urmare, Președinția a propus definirea sferei activităților ELA printr-o listă exhaustivă de acte ale Uniunii stabilită la articolul 1 alineatul (3), preluată de la considerentul 7. S-au adus clarificări cu privire la faptul că această listă ar fi dinamică numai în măsura în care modificările actelor enumerate ar intra în sfera de competență a ELA. Această abordare s-a bucurat de un sprijin larg. Au fost introduse trimiteri specifice la cooperarea în caz de perturbări transfrontaliere ale pieței forței de muncă și la coordonarea în privința combaterii muncii nedeclarate, menținând astfel aceste activități în sfera de competență a agenției.

- (2) Respectarea **competențelor statelor membre**, a sistemelor naționale ale relațiilor de muncă și a mecanismelor existente între statele membre.

La solicitarea delegațiilor, s-a adăugat un alineat care să garanteze că ELA nu ar afecta în niciun caz competențele statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației relevante a Uniunii, propriile lor sisteme de relații de muncă și legislațiile lor naționale în domeniul muncii. S-au adus, de asemenea, clarificări cu privire la faptul că instituirea ELA nu va aduce atingere acordurilor și mecanismelor de cooperare administrativă bilaterale existente între statele membre, în special celor care vizează inspecții comune și concertate.

(3) **Sarcinile ELA**

În replică la întrebările și problemele semnalate de delegații, Președinția a propus mai multe clarificări la definițiile sarcinilor ELA, astfel cum figurează la articolele 5-12. În speță, a definit termenii „inspecții concertate” și „inspecții comune” și a clarificat faptul că participarea la acestea ar urma să fie voluntară.

Pentru a prezenta în mod clar sarcinile ELA în privința combaterii muncii nedecarate, Președinția s-a bazat pe formularea folosită în Decizia (UE) 2016/344 și a introdus-o sub forma unui articol nou.

La solicitarea mai multor delegații și pe baza elementelor furnizate de Comisie, Președinția a clarificat conceptul perturbărilor transfrontaliere ale pieței forței de muncă și rolul ELA în astfel de cazuri (articolul 14).

(4) **Integrarea subcomisiilor CA**

Propunerea Comisiei de a transfera către ELA activitățile Comisiei tehnice și ale Comisiei de audit ale CA nu a fost sprijinită de majoritatea delegațiilor.

Prin urmare, Președinția a eliminat din propunere trimiterile la aceste organe.

Un număr mare de state membre a considerat, de asemenea, că sarcinile Comitetului de conciliere din cadrul CA nu ar trebui să fie transferate către ELA; în schimb, Comitetul de conciliere și sarcinile sale ar trebui să rămână în sfera de competență a CA. S-a susținut, printre altele, că ELA ar putea să nu dispună de cunoștințele de specialitate necesare pentru a se ocupa de cazuri din domeniul coordonării securității sociale și că aceasta ar putea aduce atingere sarcinii CA de interpretare a Regulamentului nr. 883/2004.

(5) Dispoziții tranzitorii

Delegațiile au subliniat nevoia continuității sarcinilor care vor fi preluate de ELA de la organele și structurile existente, precum Comitetul tehnic pentru libera circulație a lucrătorilor, instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 492/2011, Comitetul de experți privind detașarea lucrătorilor, instituit prin Decizia 2009/17/CE a Comisiei, platforma europeană pentru intensificarea cooperării în materie de combatere a muncii nedecarate, instituită prin Decizia (UE) 2016/344 și Biroul european de coordonare (al EURES), instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2016/589.

Așadar, Președinția a propus ca aceste structuri să continue să existe și să fie sprijinite de Comisie până când ELA va deveni pe deplin operațională.

La 23 noiembrie 2018, Comitetul Reprezentanților Permanenți (partea 1) a discutat cea mai recentă propunere de compromis a Președinției (documentul 14247/18). Deși unele delegații ar fi preferat un text care să respecte mai îndeaproape propunerea Comisiei, a existat un sprijin foarte amplu pentru propunerea Președinției.

Principalele subiecte discutate

(1) Denumirea ELA

Unele state membre au dorit menținerea denumirii inițiale, și anume „Autoritatea Europeană a Muncii”, pentru a sublinia importanța acestei agenții operaționale în comparație cu altele. Cu toate acestea, majoritatea statelor membre au fost în favoarea propunerii Președinției de a numi această nouă agenție „Agencia Europeană a Muncii”, în special având în vedere că acest lucru ar reflecta faptul că rolul ELA ar fi limitat la sprijinirea statelor membre.

(2) Transport rutier

Unele delegații au făcut trimitere la negocierile în curs din domeniul transportului rutier în contextul pachetului privind mobilitatea și au solicitat eliminarea actelor conexe ale Uniunii enumerate la articolul 1 alineatul (3) literele (g), (h) și (i). De asemenea, acestea au menționat riscul suprapunerilor și al structurilor paralele, în special în domeniul transportului rutier.

Pentru a aborda această ultimă preocupare, Președinția a introdus o frază suplimentară la sfârșitul considerentului 8.

O altă cerere, sprijinită de o serie de state membre, a fost aceea de a prevedea în corpul textului faptul că, în domeniul transportului rutier, ELA ar urma să se limiteze la abordarea chestiunilor legate de mobilitatea transfrontalieră a forței de muncă și de coordonarea sistemelor de securitate socială.

În urma clarificării juridice, care a confirmat faptul că acest lucru era deja prevăzut, în temeiul articolului 1 alineatul (2), Președinția a concluzionat că o clarificare la considerentul 8 ar fi suficientă pentru a aborda această chestiune. Această modificare este indicată prin **caractere aldine subliniate** în documentul din anexă.

(3) **Medierea**

Statele membre au convenit că participarea la mediere ar trebui să fie voluntară. Majoritatea statelor membre au fost, de asemenea, mulțumite de propunerea Președinției, conform căreia un mediator, împreună cu statul membru în cauză, ar trebui să încerce să ajungă la un consens pentru a ajunge la o concluzie, eventual cu sprijinul unor experți din celelalte state membre și al Comisiei, exercitând exclusiv funcții consultative.

Rezervele rămase

Rezerve de examinare generală: HU, MT, PL, SE.

Rezerve de examinare parlamentară: DK, UK.

Rezervă de examinare privind transportul rutier: BG.

III. CONCLUZIE

Consiliul (EPSCO) este invitat să aprobe textul de compromis astfel cum figurează în anexa la prezentul raport, pentru a ajunge la o abordare generală în cadrul reuniunii sale din 6 decembrie 2018.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de instituire a unei Agenții Europene a Muncii

(Text cu relevanță pentru SEE și Elveția)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 46 și 48,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁴,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Libera circulație a lucrătorilor, libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii sunt principii fundamentale ale pieței interne a Uniunii, consacrate în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

³ JO C [...], [...], p. [...].

⁴ JO C [...], [...], p. [...].

- (2) În temeiul articolului 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea trebuie să acționeze pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate, care tinde spre ocuparea deplină a forței de muncă și spre progres social și trebuie să promoveze justiția și protecția sociale. În conformitate cu articolul 9 din TFUE, în definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor sale, Uniunea trebuie să țină seama de cerințele privind promovarea unui nivel ridicat al ocupării forței de muncă, garantarea unei protecții sociale corespunzătoare, combaterea excluziunii sociale, precum și de cerințele privind un nivel ridicat de educație, de formare profesională și de protecție a sănătății umane.
- (3) Pilonul european al drepturilor sociale a fost proclamat împreună de Parlamentul European, Consiliu și Comisie la Summitul social de la Göteborg, la 17 noiembrie 2017. Summitul a reamintit nevoia de a pune pe primul loc oamenii, pentru a continua dezvoltarea dimensiunii sociale a Uniunii, și nevoia de a promova convergența prin eforturi la toate nivelurile, așa cum s-a confirmat în concluziile Consiliului European de la 14 decembrie 2017.
- (4) După cum au subliniat în Declarația comună privind prioritățile legislative pentru perioada 2018-2019, Parlamentul European, Consiliul și Comisia se angajează să ia măsuri pentru consolidarea dimensiunii sociale a Uniunii, lucrând la îmbunătățirea coordonării sistemelor de securitate socială⁵, protejând lucrătorii împotriva riscurilor de sănătate la locul de muncă⁶, asigurând un tratament echitabil pentru toți pe piața forței de muncă din Uniune cu ajutorul unor norme modernizate privind detașarea lucrătorilor⁷ și îmbunătățind în continuare asigurarea respectării transfrontaliere a legislației Uniunii.

⁵ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 [COM (2016) 815 final].

⁶ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2004/37/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă [COM(2017) 11 final].

⁷ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii [COM(2016) 128 final].

- (5) Ar trebui instituită o Agenție Europeană a Muncii (denumită în continuare „agenția”), pentru a contribui la întărirea echității și a încrederii în piața unică. În acest sens, agenția ar trebui să sprijine statele membre și Comisia în îmbunătățirea accesului persoanelor fizice și al angajatorilor la informații privind propriile drepturi și obligații în situațiile de mobilitate transfrontalieră a forței de muncă, precum și a accesului la serviciile relevante. Agenția ar trebui, de asemenea, să sprijine respectarea normelor și cooperarea între statele membre pentru a asigura aplicarea eficace a legislației Uniunii în aceste domenii, precum și să medieze și să faciliteze soluționarea litigiilor transfrontaliere sau a perturbărilor transfrontaliere ale pieței forței de muncă.
- (6) Agenția ar trebui să își desfășoare activitățile în domeniul mobilității transfrontaliere a forței de muncă și al coordonării securității sociale, inclusiv în ceea ce privește libera circulație a lucrătorilor, detașarea lucrătorilor și serviciile cu grad ridicat de mobilitate. De asemenea, ea ar trebui să consolideze cooperarea dintre statele membre în ceea ce privește combaterea muncii nedeclarate, fără a aduce atingere competențelor statelor membre de a hotărî în privința măsurilor luate la nivel național. În cazurile în care, în cursul desfășurării activităților sale, agenția constată existența unor nereguli și încălcări suspectate în domenii precum condițiile de muncă obligatorii, normele privind sănătatea și securitatea, sau angajarea de resortisanți ai unor țări terțe, ea ar trebui să le poată raporta și să poată coopera în aceste domenii cu autoritățile naționale ale statelor membre implicate și, după caz, cu Comisia și cu alte organe competente ale Uniunii.
- (6a) (nou) Sfera activităților agenției ar trebui să cuprindă acte specifice ale Uniunii enumerate în prezentul regulament, inclusiv modificări viitoare ale acestor acte ale Uniunii.

- (7) Agenția ar trebui să contribuie la facilitarea liberei circulații a lucrătorilor reglementată de Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁸, de Directiva 2014/54/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁹ și de Regulamentul (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰. Ea ar trebui să faciliteze detașarea lucrătorilor reglementată de Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹ și de Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹², inclusiv prin acțiuni în sprijinul asigurării respectării dispozițiilor respective cu ajutorul unor contracte colective de muncă universal aplicabile în conformitate cu practicile statelor membre.

⁸ Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO L 141, 27.5.2011, p. 1).

⁹ Directiva 2014/54/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de facilitare a exercitării drepturilor conferite lucrătorilor în contextul liberei circulații a lucrătorilor (JO L 128, 30.4.2014, p. 8).

¹⁰ Regulamentul (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2016 privind o rețea europeană de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES), accesul lucrătorilor la servicii de mobilitate și integrarea mai bună a piețelor forței de muncă și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 492/2011 și (UE) nr. 1296/2013 (JO L 107, 22.4.2016, p. 1).

¹¹ Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1).

¹² Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”) (JO L 159, 28.5.2014, p. 11).

Fără a aduce atingere sarcinilor și activităților Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială, ea ar trebui, de asemenea, să contribuie la coordonarea sistemelor de securitate socială reglementate de Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului¹³, de Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁴, de Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁵, precum și de Regulamentul (CE) nr. 1408/71 al Consiliului¹⁶, de Regulamentul (CE) nr. 574/72 al Consiliului¹⁷ și de Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului¹⁸.

-
- ¹³ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p.1, rectificare JO L 200, 7.6.2004, p. 1).
- ¹⁴ Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, 30.10.2009, p. 1).
- ¹⁵ Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 344, 29.12.2010, p. 1).
- ¹⁶ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, 5.7.1971 p. 2).
- ¹⁷ Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu salariații și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității (JO L 74, 27.3.1972, p. 1).
- ¹⁸ Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentului (CEE) nr. 574/72 la resortisanții unor țări terțe care nu fac obiectul dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 124, 20.5.2003, p. 1).

- (8) În anumite cazuri s-a adoptat o legislație sectorială a Uniunii pentru a se răspunde nevoilor specifice ale sectorului în cauză, cum ar fi sectorul transportului internațional. **În limitele sferei sale de competență**, agenția ar trebui, de asemenea, să abordeze aspectele transfrontaliere **legate de mobilitatea forței de muncă și de securitatea socială** ale aplicării acestei legislații sectoriale a Uniunii, în special în ceea ce privește Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹, Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁰, Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului²¹ și Directiva [*Directiva de modificare a Directivei 2006/22/CE – COM (2017) 278*]²², evitându-se totodată suprapunerile și structurile paralele. Agenția ar putea, în special, să ofere sprijin pentru cooperarea dintre statele membre în care nu au fost instituite structuri bilaterale sau multilaterale de asigurare a respectării legii.

¹⁹ Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului (JO L 102, 11.4.2006, p. 1).

²⁰ Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului (JO L 102, 11.4.2006, p. 35) .

²¹ Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului (JO L 300, 14.11.2009, p. 51).

²² COM(2017) 278 – Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2006/22/CE în ceea ce privește cerințele de control și de stabilire a unor norme specifice cu privire la Directiva 96/71/CE și la Directiva 2014/67/UE privind detașarea conducătorilor auto în sectorul transportului rutier.

- (9) Persoanele fizice vizate de activitățile agenției ar trebui să fie persoane care fac obiectul legislației Uniunii în cadrul domeniului de aplicare al prezentului regulament, inclusiv lucrători, persoane care desfășoară o activitate independentă, persoane aflate în căutarea unui loc de muncă și persoane inactive din punct de vedere economic; printre ele ar trebui să se numere atât cetățenii Uniunii, cât și resortisanții țărilor terțe care au reședința legală în Uniune, cum ar fi lucrătorii detașați, persoanele transferate în cadrul aceleiași companii sau rezidenții pe termen lung, precum și membrii familiilor acestora.
- (10) Instituirea agenției nu ar trebui să creeze noi drepturi și obligații pentru persoane fizice sau angajatori, cum ar fi operatorii economici sau organizațiile fără scop lucrativ, deoarece activitățile agenției ar trebui să îi acopere în măsura în care sunt acoperiți de legislația Uniunii în cadrul domeniului de aplicare al prezentului regulament.
- (11) Pentru a se asigura că pot beneficia de o piață internă echitabilă și eficientă, agenția ar trebui să promoveze, pentru persoanele fizice și pentru angajatori, oportunități în ceea ce privește mobilitatea sau furnizarea de servicii și recrutarea oriunde în Uniune. Acest lucru include sprijinirea mobilității transfrontaliere a persoanelor fizice atât prin facilitarea accesului la servicii de mobilitate transfrontalieră, cum ar fi corelarea transfrontalieră a locurilor de muncă, a stagiilor și a uceniciei, cât și prin promovarea unor programe de mobilitate cum ar fi „Primul loc de muncă EURES” sau „ErasmusPRO”. Agenția ar trebui, de asemenea, să contribuie la îmbunătățirea transparenței informațiilor, inclusiv a celor privind propriile drepturi și obligații care decurg din legislația Uniunii, precum și a celor privind accesul la serviciile destinate persoanelor fizice și angajatorilor, în cooperare cu alte servicii de informare din Uniune, cum ar fi „Europa ta – Consiliere”, și ar trebui să profite din plin și să asigure coerența cu portalul „Europa ta”, care va constitui coloana vertebrală a portalului digital unic instituit prin Regulamentul [JO: a se adăuga trimiteri la Portalul digital unic – COM (2017) 256]²³.

²³ Regulamentul [JO: a se adăuga trimiterea la Portalul digital unic – COM(2017) 256].

- (12) În acest scop, agenția ar trebui să coopereze îndeaproape într-un mod structurat cu alte inițiative și rețele relevante ale Uniunii, în particular cu Rețeaua europeană a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM)²⁴, cu Rețeaua întreprinderilor europene, cu Punctul de contact frontalier, SOLVIT²⁵ și Comitetul inspectorilor de muncă principali (SLIC), precum și cu servicii naționale relevante precum organele de promovare a egalității de tratament și de sprijinire a lucrătorilor din Uniune și a membrilor familiilor acestora, desemnate de statele membre în temeiul Directivei 2014/54/UE. Agenția ar trebui să înlocuiască Comisia în gestionarea Biroului european de coordonare al Rețelei de servicii europene de ocupare a forței de muncă („EURES”) instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2016/589, inclusiv în ceea ce privește definirea nevoilor utilizatorilor și a cerințelor operaționale pentru eficacitatea portalului EURES și a serviciilor informatice conexe, dar cu excepția furnizării de servicii informatice și a exploatării și dezvoltării infrastructurii informatice, care vor continua să fie asigurate de Comisie.

²⁴ Decizia nr. 573/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind cooperarea consolidată între serviciile publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM) (JO L 159, 28.5.2014, p. 32).

²⁵ Recomandarea Comisiei din 17 septembrie 2013 privind principiile care guvernează SOLVIT (JO L 249, 19.9.2013, p. 10).

- (13) Din perspectiva unei aplicări echitabile, simple și eficace a legislației Uniunii, agenția ar trebui să sprijine cooperarea și schimbul prompt de informații între statele membre. Împreună cu alți membri ai personalului, ofițerii naționali de legătură care lucrează în cadrul agenției ar trebui să sprijine respectarea obligațiilor de cooperare de către statele membre, să accelereze schimburile dintre acestea prin proceduri dedicate reducerii întârzierilor și să asigure relațiile cu alte birouri de legătură, organe și puncte de contact naționale stabilite în temeiul legislației Uniunii. Agenția ar trebui să încurajeze utilizarea unor abordări inovatoare pentru o cooperare transfrontalieră eficace și eficientă, inclusiv a unor instrumente pentru schimbul electronic de date, cum ar fi Sistemul de informare al pieței interne (IMI), și ar trebui să contribuie la continuarea digitalizării procedurilor și la îmbunătățirea instrumentelor informatice utilizate pentru schimbul de mesaje între autoritățile naționale.
- (14) Pentru a spori capacitatea statelor membre de a soluționa neregulile cu o dimensiune transfrontalieră, în raport cu legislația Uniunii care intră în sfera sa de competență, agenția ar trebui să sprijine autoritățile naționale în efectuarea de inspecții concertate și comune, inclusiv prin facilitarea implementării inspecțiilor în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2014/67/UE. Aceste inspecții ar trebui să aibă loc fie la cererea statelor membre, fie după aprobarea de către statele membre a unei propuneri a agenției. Agenția ar trebui să ofere sprijin strategic, logistic și tehnic statelor membre care participă la inspecțiile concertate sau comune, cu respectarea deplină a cerințelor de confidențialitate. Inspecțiile ar trebui să fie efectuate cu acordul statelor membre implicate și ar trebui să se desfășoare în conformitate deplină cu cadrul juridic al legislației naționale a statelor membre implicate, iar acestea din urmă ar trebui să desfășoare acțiuni de urmărire subsecventă a rezultatelor inspecțiilor concertate și comune în conformitate cu actele legislative naționale.

- (15) Pentru a ține pasul cu tendințele, provocările sau lacunele emergente în domeniul mobilității forței de muncă și al coordonării securității sociale, agenția ar trebui să-și dezvolte o capacitate de analiză și de evaluare a riscurilor. Acest lucru ar trebui să implice realizarea de analize și de studii ale pieței muncii, precum și efectuarea de evaluări *inter pares*. Agenția ar trebui să monitorizeze potențialele dezechilibre la nivelul competențelor și al fluxurilor transfrontaliere de forță de muncă, inclusiv posibilul lor impact asupra coeziunii teritoriale. Agenția ar trebui de asemenea să sprijine evaluarea riscurilor menționată la articolul 10 din Directiva 2014/67/UE. Agenția ar trebui să asigure sinergii și complementaritate cu alte agenții, servicii sau rețele ale Uniunii. Acest lucru ar trebui să includă solicitarea de contribuții din partea SOLVIT și a unor servicii similare privind problemele recurente întâmpinate de persoane fizice și întreprinderi în exercitarea propriilor drepturi în domeniile din sfera de competență a agenției. Agenția ar trebui, de asemenea, să faciliteze și să eficientizeze activitățile de colectare de date prevăzute de legislația relevantă a Uniunii din sfera sa de competență. Acest lucru nu implică crearea unor noi obligații de raportare pentru statele membre.
- (16) Pentru a consolida capacitatea autorităților naționale și pentru a îmbunătăți coerența aplicării legislației Uniunii din sfera sa de competență, agenția ar trebui să ofere asistență operațională autorităților naționale, inclusiv prin elaborarea de orientări practice, prin stabilirea unor programe de formare și de învățare reciprocă, prin promovarea unor proiecte de asistență reciprocă, prin facilitarea unor schimburi de personal precum cele menționate la articolul 8 din Directiva 2014/67/UE și prin sprijinirea statelor membre în organizarea de campanii de sensibilizare care să informeze persoanele fizice și angajatorii cu privire la propriile drepturi și obligații. Agenția ar trebui să promoveze schimburile, diseminarea și adoptarea de bune practici.

- (17) Agenția ar trebui să aibă un rol de mediere. Statele membre ar trebui să poată sesiza agenției cazuri individuale care fac obiectul unui litigiu în vederea medierii după ce nu a reușit să soluționeze cazurile prin contact direct, prin dialog sau printr-o procedură de dialog stabilită în acest scop. Consiliul de administrație ar trebui să instituie un regulament de procedură care să stabilească detaliile procedurii de mediere. Medierea ar trebui să soluționeze doar litigiile dintre statele membre, în timp ce persoanele fizice și angajatorii care se confruntă cu dificultăți în exercitarea propriilor drepturi la nivelul Uniunii ar trebui să aibă în continuare la dispoziția lor serviciile naționale și serviciile Uniunii dedicate soluționării unor astfel de cazuri, cum ar fi rețeaua SOLVIT, pe care agenția ar trebui să o sesizeze în astfel de cazuri. Rețeaua SOLVIT ar trebui la rândul ei să poată sesiza agenția în vederea examinării acelor cazuri în care problema nu poate fi soluționată din cauza unor neînțelegeri între administrațiile naționale.

Agenția ar trebui să-și exercite rolul de mediere fără a aduce atingere competențelor Curții de Justiție a Uniunii Europene în ceea ce privește interpretarea dreptului Uniunii.

În ceea ce privește litigiile referitoare la coordonarea sistemelor de securitate socială, procedura de conciliere a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială ar trebui să se aplice în continuare, întrucât aceste dispute nu ar trebui să fie gestionate de către agenție, însă ambele structuri ar trebui să coopereze, atunci când este necesar, în special prin intermediul unui schimb de informații relevante.

- (18) Agenția ar trebui să faciliteze cooperarea și schimbul de informații dintre părțile interesate relevante pentru a remedia acele perturbări ale pieței forței de muncă ce afectează mai multe state membre. Indiferent de natura evenimentelor care ar putea avea efecte negative la scară largă asupra pieței forței de muncă, fie ele dificultăți de natură economică sau financiară, fie schimbări structurale ale unei întreprinderi care afectează ocuparea forței de muncă, agenția ar trebui să pună la dispoziție părților interesate vizate un forum pentru dialog și cooperare, cu scopul de a atenua consecințele unor astfel de evenimente.

- (19) Cadrul european de interoperabilitate (European Interoperability Framework, EIF) oferă principii și recomandări privind îmbunătățirea guvernantei activităților de interoperabilitate și a furnizării de servicii publice, stabilirea de relații transorganizaționale și transfrontaliere, eficientizarea proceselor care sprijină schimburile digitale end-to-end, precum și asigurarea faptului că atât noua, cât și actuala legislație sprijină principiile interoperabilității.
- Arhitectura de referință a interoperabilității europene (European Interoperability Reference Architecture, EIRA) este o structură generică, cuprinzând principii și orientări aplicabile implementării soluțiilor de interoperabilitate²⁶. Atât EIF, cât și EIRA ar trebui să ghideze și să sprijine agenția atunci când este vorba de aspecte legate de interoperabilitate.
- (19a) (nou) Agenția ar trebui să urmărească furnizarea unui acces îmbunătățit la informații și servicii online părților interesate de la nivelul Uniunii și de la nivel național, precum și facilitarea schimbului de informații dintre acestea. Prin urmare, utilizarea instrumentelor digitale ar trebui încurajată de agenție, ori de câte ori este posibil. Pe lângă sistemele informatice și site-urile web, instrumentele digitale cum ar fi platformele online au un rol din ce în ce mai important pe piața mobilității transfrontaliere a forței de muncă. Astfel, aceste instrumente sunt utile pentru a oferi un acces facil la informații online relevante și pentru a facilita schimbul de informații părților interesate de la nivelul Uniunii și de la nivel național cu privire la activitățile lor transfrontaliere.

²⁶ Decizia (UE) 2015/2240 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 de instituire a unui program privind soluțiile de interoperabilitate și cadrele comune pentru administrațiile publice europene, întreprinderi și cetățeni (programul ISA²) ca mijloc de modernizare a sectorului public (JO L 318, 4.12.2015, p. 1).

- (19b) (nou) Agenția ar trebui să urmărească asigurarea conformității site-urilor web și aplicațiilor mobile create în scopul punerii în aplicare a sarcinilor prevăzute în prezentul regulament cu cerințele de accesibilitate relevante ale Uniunii. Directiva (UE) 2016/2102²⁷ impune statelor membre să se asigure că site-urile web ale organismelor lor publice sunt accesibile în conformitate cu principiile perceptibilității, operabilității, inteligibilității și robusteții și că se conformează cerințelor respectivei directive. Întrucât această directivă nu se aplică site-urilor web și aplicațiilor mobile ale instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, agenția ar trebui să depună eforturi pentru a se conforma principiilor stabilite în directivă.
- (20) Agenția ar trebui să fie administrată și să funcționeze în conformitate cu principiile Declarației comune a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 iulie 2012 privind agențiile descentralizate.
- (21) Statele membre și Comisia ar trebui să fie reprezentate în cadrul unui consiliu de administrație, pentru a asigura funcționarea eficace a agenției. Componenta consiliului de administrație, inclusiv alegerea președintelui și a vicepreședintelui său, ar trebui să respecte principiile echilibrului de gen, experienței și calificării. Pentru funcționarea eficace și eficientă a agenției, consiliul de administrație ar trebui, în special, să adopte un program de lucru anual, să își îndeplinească funcțiile legate de bugetul agenției, să adopte normele financiare aplicabile agenției, să numească un director executiv și să stabilească procedurile de luare a deciziilor referitoare la sarcinile operaționale ale agenției de către directorul executiv. Reprezentanți din alte țări decât statele membre ale Uniunii, care aplică normele Uniunii în domeniul de competență al agenției, pot participa la reuniunile consiliului de administrație în calitate de observatori.

²⁷ Directiva (UE) 2016/2102 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public (JO L 327, 2.12.2016, p. 1).

- (22) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei, consiliul de administrație și directorul executiv ar trebui să fie independenți în îndeplinirea sarcinilor lor și să acționeze în interesul public.
- (23) Agenția ar trebui să se bazeze în mod direct pe expertiza părților interesate relevante în domeniile din sfera sa de competență, prin intermediul unui Grup special al părților interesate. Membrii grupului ar trebui să fie reprezentanți ai partenerilor sociali la nivelul Uniunii. În desfășurarea activităților sale, Grupul părților interesate va ține cont în mod corespunzător de opiniile Comitetului consultativ pentru coordonarea sistemelor de securitate socială, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 883/2004, și ale Comitetului consultativ pentru libera circulație a lucrătorilor, instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 492/2011, și va recurge la expertiza acestor comitete.
- (24) Pentru a garanta autonomia și independența sa deplină, agenția ar trebui să beneficieze de un buget autonom, cu venituri provenind din bugetul general al Uniunii, din orice contribuție financiară voluntară efectuată de statele membre și din orice contribuție efectuată de țările terțe care participă la activitatea agenției. În cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, aceasta ar trebui să fie totodată în măsură să primească acorduri de delegare sau granturi ad hoc și să perceapă tarife pentru publicații și pentru orice servicii prestate de agenție.
- (25) Prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în contextul prezentului regulament ar trebui să se desfășoare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului²⁸ sau cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹, după caz. Acest lucru include instituirea unor măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a respecta obligațiile impuse de respectivele regulamente, în particular măsuri privind legalitatea prelucrării, securitatea activităților de prelucrare, furnizarea de informații și drepturile persoanelor vizate.

²⁸ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

²⁹ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (26) Pentru a se asigura funcționarea în condiții de transparență a agenției, acestea ar trebui să i se aplice Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰. Activitățile agenției ar trebui să facă obiectul supravegherii Ombudsmanului European în conformitate cu articolul 228 din TFUE.
- (27) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului³¹ ar trebui să se aplice agenției, care ar trebui să adere la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de OLAF.
- (28) Statul membru gazdă al agenției ar trebui să ofere cele mai bune condiții posibile pentru a asigura buna funcționare a agenției.
- (29) Pentru a asigura condiții de angajare deschise și transparente și un tratament egal pentru personal, directorului executiv și personalului agenției ar trebui să li se aplice Statutul funcționarilor Uniunii Europene („Statutul funcționarilor”) și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene („Regimul aplicabil agenților”), prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 (denumite în continuare, împreună, „Statutul”), inclusiv normele privind secretul profesional sau alte obligații echivalente de confidențialitate.

³⁰ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

³¹ Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

- (30) Agenția ar trebui să coopereze cu alte agenții ale Uniunii – mai ales cu cele stabilite în domeniul politicii de ocupare a forței de muncă și în cel al politicii sociale – în cadrul competențelor lor respective, bazându-se pe experiența acestora și maximizând sinergiile: Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă (Eurofound), Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop), Agenția Europeană pentru Securitate și Sănătate în Muncă (EU-OSHA) și Fundația Europeană de Formare (ETF), precum și, în ceea ce privește lupta împotriva crimei organizate și a traficului de ființe umane, cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust).
- (31) Pentru a aduce o dimensiune operațională activităților organismelor existente în domeniul mobilității transfrontaliere a forței de muncă, agenția ar trebui să preia executarea sarcinilor îndeplinite de Comitetul tehnic privind libera circulație a lucrătorilor, instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 492/2011, de Comitetul de experți privind detașarea lucrătorilor, instituit prin Decizia 2009/17/CE a Comisiei, inclusiv schimbul de informații cu privire la cooperarea administrativă, asistența în ceea ce privește întrebările privind punerea în aplicare, precum și controlul transfrontalier al aplicării legislației, și de Platforma europeană pentru intensificarea cooperării în materie de combatere a muncii nedeclarate, instituită prin Decizia (UE) 2016/344 a Parlamentului European și a Consiliului³². Din momentul în care agenția va deveni complet operațională, aceste organisme ar trebui să își înceteze existența. Cu toate acestea, consiliul de administrație poate hotărî să înființeze grupuri de lucru sau grupuri de experți specializate.

³² Decizia (UE) 2016/344 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind instituirea unei platforme europene pentru intensificarea cooperării în materie de combatere a muncii nedeclarate (JO L 65, 11.3.2016, p. 12).

- (32) Agenția ar trebui să nu interfereze cu competențele Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială, creată prin Regulamentul (CE) nr. 883/2004 (denumită în continuare „Comisia administrativă”), în măsura în care îndeplinește sarcini legate de aplicarea Regulamentelor (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009; cele două organisme ar trebui să coopereze îndeaproape cu scopul de a realiza sinergii și de a evita suprapunerile.
- (33) Comitetul consultativ pentru coordonarea sistemelor de securitate socială, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 883/2004, și Comitetul consultativ pentru libera circulație a lucrătorilor, instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 492/2011, oferă un forum pentru consultarea partenerilor sociali și a reprezentanților guvernamentali la nivel național. Agenția ar trebui să contribuie la activitatea acestora și poate participa la reuniunile lor.
- (34) Pentru a reflecta această nouă structură instituțională, ar trebui modificate Regulamentele (CE) nr. 883/2004, (UE) nr. 492/2011 și (UE) 2016/589, iar Decizia (UE) 2016/344 ar trebui abrogată din momentul în care agenția va deveni complet operațională.
- (35) Agenția ar trebui să respecte diversitatea sistemelor naționale ale relațiilor de muncă, precum și autonomia partenerilor sociali, astfel cum sunt recunoscute în mod explicit de TFUE. Participarea la activitățile agenției nu aduce atingere competențelor, obligațiilor și responsabilităților statelor membre în temeiul, printre altele, al convențiilor relevante și aplicabile ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM), cum ar fi Convenția nr. 81 privind inspecția muncii în industrie și comerț, și nici competențelor statelor membre de a reglementa, media sau monitoriza relațiile de muncă la nivel național, în particular în ceea ce privește exercitarea dreptului la negociere colectivă și a dreptului la acțiune colectivă.

- (36) Întrucât obiectivele prezentului regulament de a sprijini libera circulație a lucrătorilor și a serviciilor și de a contribui la întărirea echității pieței interne nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre acționând în mod necoordonat, ci, datorită naturii transfrontaliere a acestor activități și necesității unei cooperări sporite între statele membre, ele pot fi realizate mai bine mai degrabă la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (37) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în particular de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, după cum se stipulează la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Principii

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament instituie Agenția Europeană a Muncii (denumită în continuare „agenția”).
- (2) Agenția asistă statele membre și Comisia în aspecte legate de mobilitatea transfrontalieră a forței de muncă și de coordonarea sistemelor de securitate socială în cadrul Uniunii.
- (3) Sfera activităților agenției cuprinde următoarele acte ale Uniunii:
 - (a) Directiva 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii³³;
 - (b) Directiva 2014/67/UE privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”)³⁴;

³³ Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1).

³⁴ Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”) (JO L 159, 28.5.2014, p. 11).

- (c) Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială³⁵ și Regulamentul (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, inclusiv dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 1408/71³⁶ și (CEE) nr. 574/72³⁷ în măsura în care sunt încă aplicabile³⁸, Regulamentul (UE) nr. 1231/2010³⁹ și Regulamentul (CE) nr. 859/2003 de extindere a primelor două regulamente la resortisanții țărilor terțe care nu intră sub incidența regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie;
- (d) Regulamentul (UE) nr. 492/2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii⁴⁰;

³⁵ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p.1, rectificare JO L 200, 7.6.2004, p. 1).

³⁶ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, 5.7.1971 p. 2).

³⁷ Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu salariații și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității (JO L 74, 27.3.1972, p. 1).

³⁸ Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, 30.10.2009, p. 1).

³⁹ Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 344, 29.12.2010, p. 1).

⁴⁰ Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO L 141, 27.5.2011, p. 1).

- (e) Directiva 2014/54/UE privind măsurile de facilitare a exercitării drepturilor conferite lucrătorilor în contextul liberei circulații a lucrătorilor⁴¹;
- (f) Regulamentul (UE) 2016/589 privind o rețea europeană de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES), accesul lucrătorilor la servicii de mobilitate și integrarea mai bună a piețelor forței de muncă și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 492/2011 și (UE) nr. 1296/2013⁴²;
- (g) Regulamentul (CE) nr. 561/2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului⁴³;
- (h) Directiva 2006/22/CE privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului⁴⁴;

⁴¹ Directiva 2014/54/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de facilitare a exercitării drepturilor conferite lucrătorilor în contextul liberei circulații a lucrătorilor (JO L 128, 30.4.2014, p. 8).

⁴² Regulamentul (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2016 privind o rețea europeană de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES), accesul lucrătorilor la servicii de mobilitate și integrarea mai bună a piețelor forței de muncă și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 492/2011 și (UE) nr. 1296/2013 (JO L 107, 22.4.2016, p. 1).

⁴³ Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului (JO L 102, 11.4.2006, p. 1).

⁴⁴ Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului (JO L 102, 11.4.2006, p. 35).

- (i) Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului⁴⁵.
- (4) Sfera activităților agenției cuprinde dispozițiile prezentului regulament legate de:
 - (a) facilitarea cooperării dintre părțile interesate de la nivelul Uniunii și de la nivel național în caz de perturbări transfrontaliere ale pieței forței de muncă și
 - (b) cooperarea dintre statele membre în vederea combaterii muncii nedeclarate.
- (5) Prezentul regulament respectă competențele statelor membre în ceea ce privește aplicarea și controlul aplicării actelor legislative ale Uniunii enumerate la alineatul (3). Acesta respectă diversitatea sistemelor naționale ale relațiilor de muncă, precum și autonomia partenerilor sociali, astfel cum sunt recunoscute în mod explicit de TFUE. Regulamentul nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor care le revin persoanelor fizice și angajatorilor în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern și nici drepturilor și obligațiilor autorităților naționale care decurg din aceste surse de drept.

Prezentul regulament nu aduce atingere acordurilor și mecanismelor de cooperare administrativă bilaterale existente între statele membre, în special celor care vizează inspecții comune și concertate.

Articolul 2

Obiective

Obiectivul agenției este de a contribui la asigurarea unei mobilități echitabile a forței de muncă în cadrul pieței interne. În acest scop și în limitele sferei de competență stabilite la articolul 1, agenția:

⁴⁵ Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului (JO L 300, 14.11.2009, p. 51).

- (a) facilitează accesul persoanelor fizice și al angajatorilor la informații privind propriile drepturi și obligații, precum și la servicii relevante;
- (b) sprijină cooperarea dintre statele membre în asigurarea respectării transfrontaliere a legislației relevante a Uniunii, inclusiv prin facilitarea inspecțiilor comune și concertate;
- (c) mediază în cazuri de litigii transfrontaliere între statele membre;
- (d) facilitează cooperarea dintre părțile interesate relevante de la nivelul Uniunii și de la nivel național pentru a găsi soluții în caz de perturbări transfrontaliere ale pieței forței de muncă;
- (e) sprijină cooperarea dintre statele membre în efortul de combatere a muncii nedeclarate.

Articolul 3

Statut juridic

- (1) Agenția este un organ al Uniunii cu personalitate juridică.
- (2) În fiecare stat membru, agenția beneficiază de cea mai largă capacitate juridică acordată persoanelor juridice în temeiul legislației naționale. În particular, ea poate să achiziționeze sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în instanță.

Articolul 4

Sediu

Sediul agenției este [x].

Capitolul II

Sarcinile agenției

Articolul 5

Sarcinile agenției

Pentru atingerea obiectivelor sale, agenția îndeplinește următoarele sarcini:

- (a) facilitează accesul persoanelor fizice și al angajatorilor la informații privind propriile drepturi și obligații în situații transfrontaliere, precum și accesul la servicii de mobilitate transfrontalieră a forței de muncă, în conformitate cu articolele 6 și 7;
- (b) facilitează cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile naționale în vederea aplicării și a asigurării cu eficacitate a respectării legislației relevante a Uniunii, în conformitate cu articolul 8;
- (c) sprijină inspecțiile comune și concertate, în conformitate cu articolele 9 și 10;
- (d) efectuează analize și evaluări ale riscurilor privind aspecte legate de mobilitatea transfrontalieră a forței de muncă, în conformitate cu articolul 11;
- (e) sprijină statele membre în ceea ce privește consolidarea capacităților pentru aplicarea și asigurarea cu eficacitate a respectării legislației relevante a Uniunii, în conformitate cu articolul 12;
- (ea) (nou) sprijină statele membre în efortul de combatere a muncii nedeclarate, în conformitate cu articolul 12a (nou);
- (f) mediază litigiile dintre statele membre în ceea ce privește aplicarea legislației relevante a Uniunii, în conformitate cu articolul 13;
- (g) facilitează cooperarea dintre părțile interesate relevante în caz de perturbări transfrontaliere ale pieței forței de muncă, în conformitate cu articolul 14.

Articolul 6

Informații privind mobilitatea transfrontalieră a forței de muncă

Agencia îmbunătățește disponibilitatea, calitatea și accesibilitatea informațiilor oferite persoanelor fizice și angajatorilor în ceea ce privește drepturile și obligațiile care le revin decurgând din actele Uniunii enumerate la articolul 1 alineatul (3) pentru a facilita mobilitatea forței de muncă în întreaga Uniune.

În acest scop, agenția:

- (a) sprijină statele membre în ceea ce privește aplicarea Regulamentului (UE) 2016/589 privind EURES prin:
 - i. facilitarea accesului persoanelor fizice și al angajatorilor la informații privind drepturile și obligațiile lor în situații de mobilitate transfrontalieră a forței de muncă, precum și privind condițiile lor de trai și de muncă, inclusiv prin trimiterea la surse naționale de informare și prin contribuția la surse de informare la nivelul Uniunii;
 - ii. promovarea oportunităților de a sprijini mobilitatea forței de muncă în cazul persoanelor fizice, inclusiv prin orientări fără caracter obligatoriu privind accesul la învățare și la formare lingvistică;
- [...]
- (d) sprijină statele membre în îndeplinirea obligațiilor legate de difuzarea și de accesul la informații referitoare la libera circulație a lucrătorilor, conform prevederilor articolului 6 din Directiva 2014/54/UE, și referitoare la detașarea lucrătorilor, conform prevederilor articolului 5 din Directiva 2014/67/UE, inclusiv prin trimiterea la surse naționale de informare, cum ar fi site-ul web oficial unic de la nivel național;
- (e) sprijină statele membre în îmbunătățirea acurateței, exhaustivității și ușurinței în utilizare a serviciilor naționale de informare relevante, în conformitate cu criteriile de calitate prevăzute în Regulamentul [JO: a se adăuga trimiterea la Portalul digital unic – COM(2017) 256];
- (f) sprijină statele membre în simplificarea procedurilor de furnizare de informații și servicii persoanelor fizice și angajatorilor cu privire la mobilitatea transfrontalieră pe bază voluntară.

Articolul 7

Accesul la servicii de mobilitate transfrontalieră a forței de muncă

- (1) Agenția furnizează servicii persoanelor fizice și angajatorilor pentru a facilita mobilitatea forței de muncă în întreaga Uniune. În acest scop, agenția:
 - (a) promovează dezvoltarea inițiativelor de sprijinire a mobilității transfrontaliere a persoanelor fizice, inclusiv a programelor de mobilitate specifice;
 - (b) facilitează accesul la corelarea transfrontalieră a locurilor de muncă și a posturilor de ucenici și stagii vacante cu CV-urile și cu cererile, în beneficiul persoanelor fizice și al angajatorilor, prin intermediul EURES;
 - (c) cooperează strâns, în mod structurat, cu alte rețele și inițiative ale Uniunii, cum ar fi Rețeaua europeană a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă, Rețeaua întreprinderilor europene, Punctul de contact frontalier și Comitetul inspectorilor de muncă principali (SLIC), în special pentru a identifica și depăși obstacolele transfrontaliere din calea mobilității forței de muncă;
 - (d) facilitează cooperarea dintre serviciile competente la nivel național desemnate în conformitate cu Directiva 2014/54/UE pentru a furniza informații, orientări și asistență persoanelor fizice și angajatorilor cu privire la mobilitatea transfrontalieră, în special prin punerea la dispoziție pe un site web a detaliilor de contact ale organismelor înființate în temeiul articolului 4 din Directiva 2014/54/UE.
- (2) Agenția gestionează Biroul european de coordonare al EURES și se asigură că acesta își îndeplinește responsabilitățile care îi revin în temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) 2016/589, cu excepția funcționării tehnice și a dezvoltării portalului EURES și a serviciilor informatice aferente, care continuă să fie gestionate de Comisie. Sub responsabilitatea directorului executiv, astfel cum se prevede la articolul 23 alineatul (4) litera (k), agenția se asigură că această activitate respectă pe deplin cerințele legislației aplicabile privind protecția datelor, inclusiv obligația de a desemna un responsabil cu protecția datelor, în conformitate cu articolul 37.

Articolul 8

Cooperarea și schimbul de informații dintre statele membre

- (1) Agenția facilitează cooperarea dintre statele membre și sprijină respectarea efectivă de către acestea a obligațiilor de cooperare, inclusiv în ceea ce privește schimbul de informații, astfel cum sunt definite în legislația Uniunii din sfera de competență a agenției.

În acest scop, la cererea autorităților naționale și pentru a accelera schimburile dintre acestea, în particular, agenția:

- (a) sprijină autoritățile naționale în identificarea punctelor de contact relevante ale autorităților naționale din alte state membre;
 - (b) facilitează urmărirea subsecventă a solicitărilor și a schimburilor de informații dintre autoritățile naționale prin furnizarea de sprijin logistic și tehnic, inclusiv servicii de traducere și interpretare, și prin schimburi de informații privind stadiul dosarelor;
 - (c) promovează și face schimb de bune practici;
 - (d) facilitează procedurile transfrontaliere de asigurare a colectării sancțiunilor și amenzilor în conformitate cu Directiva 2014/67/UE.
- (1a) (nou) Agenția prezintă Comisiei un raport trimestrial cu privire la solicitările soluționate și nesoluționate dintre statele membre și, dacă se consideră necesar, le trimite spre mediere în conformitate cu articolul 13.

[...]

- (3) Agenția promovează utilizarea de instrumente și proceduri electronice pentru schimbul de mesaje între autoritățile naționale, inclusiv a Sistemului de informare al pieței interne (IMI).

- (4) Agenția încurajează utilizarea unor abordări inovatoare pentru o cooperare transfrontalieră eficientă și eficientă și explorează potențialul utilizării unor mecanisme de schimb electronic între statele membre pentru a facilita detectarea fraudelor, prezentând rapoarte Comisiei în vederea dezvoltării în continuare a acestor mecanisme.

Articolul 9

Sprijinirea inspecțiilor concertate și comune

- (1) La cererea unuia sau a mai multor state membre, agenția sprijină inspecții concertate sau comune în limita sferei activităților sale astfel cum este prevăzută la articolul 1 alineatul (3).

În sensul prezentului regulament:

- (a) inspecțiile concertate sunt inspecții efectuate de autoritățile naționale a două sau mai multe state membre simultan referitoare la cazuri legate între ele, în cadrul cărora fiecare autoritate națională operează pe propriul său teritoriu;
 - (b) inspecțiile comune sunt inspecții efectuate de autoritatea națională a unui stat membru pe teritoriul său, cu participarea autorităților naționale ale unuia sau mai multor alte state membre implicate.
- (1a) (nou) Cererea poate fi prezentată de unul sau mai multe state membre. Agenția poate, de asemenea, să propună autorităților statelor membre în cauză ca acestea să efectueze o inspecție concertată sau comună, sub rezerva acordului statelor membre în cauză.
- (2) Atunci când autoritatea unui stat membru decide să nu participe sau să nu efectueze inspecția concertată sau comună menționată la alineatul (1), aceasta informează agenția și celelalte state membre implicate, fără întârzieri nejustificate, în scris sau pe cale electronică, în legătură cu motivele deciziei sale.

- (3) Organizarea unei inspecții concertate sau comune este condiționată de obținerea acordului prealabil al tuturor statelor membre participante prin intermediul ofițerilor naționali de legătură ai acestora în temeiul articolului 33. În cazul în care unul sau mai multe state membre nu acceptă să ia parte la inspecția concertată sau comună, celelalte autorități naționale efectuează inspecția concertată sau comună avută în vedere numai în statele membre participante. Statele membre care nu au acceptat să participe la inspecție păstrează confidențialitatea informațiilor referitoare la inspecția avută în vedere.

Articolul 10

Regimul inspecțiilor concertate și comune

- (1) Un acord de stabilire a unei inspecții concertate sau comune (denumit în continuare „acordul de inspecție concertată” sau „acordul de inspecție comună”), încheiat între statele membre participante și agenție, stabilește termenele și condițiile pentru efectuarea unui astfel de exercițiu, inclusiv, dacă este relevant, eventualele aranjamente pentru participarea personalului agenției la inspecție. Acordul de inspecție concertată sau comună poate include dispoziții care să permită efectuarea inspecțiilor concertate sau comune, odată ce au fost convenite și planificate, într-un termen foarte scurt. Agenția elaborează acorduri model.
- (2) Inspecțiile concertate și comune se efectuează în conformitate cu dreptul intern al statelor membre în care se efectuează inspecțiile. Acțiunile ulterioare inspecțiilor se realizează în conformitate cu dreptul intern al statelor membre în cauză.
- (3) Agenția furnizează sprijin logistic și tehnic, care poate include servicii de traducere și interpretare, pentru statele membre care desfășoară inspecții concertate sau comune.
- (4) La o inspecție concertată sau comună poate participa personal din partea agenției, cu acordul prealabil al statului membru pe al cărui teritoriu personalul va furniza asistența sa pentru inspecție și în conformitate cu dreptul intern al acestuia.

- (5) Autoritățile naționale care efectuează o inspecție concertată sau comună prezintă un raport agenției cu privire la rezultatele obținute în statele lor membre, precum și cu privire la gestionarea operațională generală a inspecției concertate sau comune, cel târziu la șase luni după încheierea inspecției.
- (6) În rapoartele trimestriale care trebuie prezentate consiliului de administrație se includ informații cu privire la inspecțiile concertate sau comune efectuate în temeiul prezentului regulament. În raportul anual de activitate al agenției se include un raport anual cu privire la inspecțiile sprijinite de către aceasta.
- (7) În situația în care, în cursul inspecțiilor concertate sau comune sau în cursul oricăreia dintre activitățile sale, agenția ia cunoștință de existența unor suspiciuni de nereguli în ceea ce privește aplicarea actelor legislative ale Uniunii enumerate la articolul 1 alineatul (3), ea raportează, după caz, respectivele suspiciuni de nereguli statului membru vizat și Comisiei.

Articolul 11

Analizele și evaluarea riscurilor privind mobilitatea transfrontalieră a forței de muncă

- (1) Agenția evaluează riscurile și efectuează analize cu privire la fluxurile transfrontaliere de mobilitate a forței de muncă, cum ar fi dezechilibrele de pe piața forței de muncă, amenințările specifice anumitor sectoare și problemele recurente întâmpinate de persoane fizice și angajatori în ceea ce privește mobilitatea transfrontalieră. În acest scop, agenția utilizează datele statistice relevante și actuale disponibile din studiile existente, asigură complementaritatea cu alte agenții sau servicii ale Uniunii și/sau autorități, agenții sau servicii naționale și se bazează pe expertiza acestora, inclusiv în domeniul anticipării competențelor și în cel al sănătății și siguranței la locul de muncă. La cererea Comisiei, agenția poate efectua analize și studii orientate aprofundate, atunci când este oportun, bazându-se pe datele relevante și actuale disponibile, pentru a investiga probleme specifice legate de mobilitatea forței de muncă.

- (2) Agenția organizează evaluări *inter pares* în rândul statelor membre care au fost de acord să participe la acestea, pentru:
- (a) a examina orice întrebări, dificultăți și chestiuni specifice care ar putea apărea în legătură cu implementarea și aplicarea practică a legislației Uniunii din sfera de competență a agenției, precum și în legătură cu asigurarea respectării sale în practică;
 - (b) a spori coerența prestării de servicii către persoane fizice și întreprinderi;
 - (c) a îmbunătăți cunoașterea și înțelegerea reciprocă a diferitelor sisteme și practici, precum și pentru a evalua eficacitatea diferitelor măsuri de politică, inclusiv a măsurilor de prevenire și descurajare.
- (3) Agenția își desfășoară sarcina de analiză și evaluare a riscurilor în cooperare cu statele membre în cauză și raportează în mod periodic statelor membre și Comisiei constatările sale, schițând posibile măsuri pentru soluționarea deficiențelor identificate.
- (4) Agenția colectează, dacă este cazul, date statistice compilate și furnizate voluntar de statele membre în domenii ale legislației Uniunii din sfera de competență a agenției. În acest context, agenția caută să raționalizeze actualele activități de colectare de date în domeniile respective pentru a evita duplicarea efortului de colectare a datelor. Atunci când este cazul, se aplică dispozițiile articolului 16. Agenția menține contactul cu Comisia (Eurostat) și partajează rezultatele activităților sale de colectare de date, după caz.

Articolul 12

Sprijin pentru consolidarea capacităților

Agenția sprijină statele membre în eforturile de consolidare a capacităților menite să promoveze asigurarea consecventă a respectării legislației Uniunii în toate domeniile enumerate la articolul 1. Agenția desfășoară, în particular, următoarele activități:

- (a) elaborează linii directoare comune, fără caracter obligatoriu, pentru uzul statelor membre, inclusiv orientări pentru inspecțiile efectuate în cazuri cu o dimensiune transfrontalieră, precum și definiții și concepte comune, pe baza lucrărilor relevante de la nivel național și de la nivelul Uniunii; orientările respective sunt elaborate în cooperare cu autoritățile naționale responsabile de aplicarea lor;
- (b) promovează și sprijină asistența reciprocă, sub formă de activități *inter pares* sau de activități de grup, precum și schimburile de personal și programele de detașare între autoritățile naționale;
- (c) promovează schimbul și diseminarea experiențelor și a bunelor practici, inclusiv a exemplelor de cooperare între autoritățile naționale relevante;
- (d) dezvoltă programe de formare sectoriale și transsectoriale și materiale de formare specializate, inclusiv prin metode de învățare online;
- (e) promovează campanii de sensibilizare, inclusiv campanii de informare a persoanelor fizice și a angajatorilor, în special a întreprinderilor mici și mijlocii („IMM-uri”), în legătură cu drepturile și obligațiile acestora și în legătură cu oportunitățile de care dispun. Agenția asigură complementaritatea conținutului campaniilor de sensibilizare în raport cu cele ale altor agenții și servicii relevante.

Articolul 12a (nou)

Cooperarea dintre statele membre în vederea combaterii muncii nedeclarate

- (1) Agenția sprijină activitățile statelor membre vizând combaterea muncii nedeclarate prin:
 - (a) consolidarea cooperării între autoritățile relevante ale statelor membre și alți actori implicați pentru a combate, în mod mai eficient și mai eficace, munca nedeclarată sub diferitele sale forme, precum și munca declarată în mod fals, asociată acesteia, inclusiv activitatea independentă falsă;
 - (b) îmbunătățirea capacității diferitelor autorități relevante și a diferiților actori din statele membre de a aborda munca nedeclarată în ceea ce privește aspectele transfrontaliere ale acesteia și contribuirea, pe această cale, la condiții de concurență echitabile;
 - (c) sensibilizarea opiniei publice cu privire la chestiunile legate de munca nedeclarată și la necesitatea adoptării urgente a unor măsuri adecvate, precum și încurajarea statelor membre să își intensifice eforturile de combatere a muncii nedeclarate.
- (2) Agenția încurajează cooperarea dintre statele membre prin:
 - (a) schimbul de bune practici și de informații;
 - (b) dezvoltarea de cunoștințe specifice și de analize, însă cu evitarea suprapunerilor;
 - (c) încurajarea și facilitarea abordărilor inovatoare pentru a asigura desfășurarea în mod eficace și eficient a cooperării și a experiențelor de evaluare la nivel transfrontalier;
 - (d) contribuția la o înțelegere transsectorială a aspectelor legate de munca nedeclarată.

Articolul 13

Medierea între statele membre

- (1) În litigiile dintre două sau mai multe state membre în ceea ce privește cazuri individuale de aplicare a legislației Uniunii în domeniile care intră sub incidența articolului 1, cu excepția articolului 1 alineatul (3) litera (c), agenția poate îndeplini un rol de mediere.
- (1a) (nou) Medierea are ca scop reconcilierea punctelor de vedere divergente ale statelor membre implicate în litigiu și adoptarea unui aviz fără caracter obligatoriu. Medierea se desfășoară între statele membre implicate în litigiu și un mediator. Pot participa, cu rol consultativ, experți din partea statelor membre și din partea Comisiei.
- (2) La cererea unuia sau mai multora dintre statele membre vizate de un litigiu care nu a putut fi soluționat în cadrul contactelor directe și al dialogului prealabile dintre statele membre implicate, agenția inițiază o procedură de mediere. De asemenea, agenția poate propune lansarea unei proceduri de mediere între statele membre implicate într-un litigiu.
- (2a) (nou) Consiliul de administrație adoptă normele aplicabile procedurii de mediere, inclusiv acordurile de lucru, privind numirea mediatorilor și implicarea experților din partea statelor membre și din partea Comisiei.

- (2b) (nou) Participarea statelor membre implicate în litigiu la procedura de mediere este voluntară. În cazul în care un stat membru vizat de litigiu hotărăște să nu participe, acesta informează agenția și celelalte state membre implicate în litigiu, în scris sau pe cale electronică, în legătură cu motivele deciziei sale în termenul stabilit de consiliul de administrație în normele aplicabile procedurii de mediere.
- (3) Atunci când prezintă agenției un dosar spre mediere, statele membre se asigură că toate datele cu caracter personal legate de acest dosar sunt anonimizate, iar agenția nu prelucrează datele cu caracter personal ale persoanelor fizice implicate în dosarul respectiv în niciun moment pe parcursul procedurii de mediere.
- (4) Dosarele care fac obiectul unor acțiuni în justiție în curs la nivel național sau la nivelul Uniunii nu sunt admisibile pentru a fi mediate de către agenție. În cazul în care sunt inițiate acțiuni în justiție în cursul procedurii de mediere, aceasta este suspendată.
- (5) În termen de trei luni de la adoptarea avizului fără caracter obligatoriu, statele membre vizate prezintă un raport agenției privind măsurile luate ca urmare a avizului pentru a îi da curs sau privind motivele neluării unor măsuri, în cazul în care acestea nu au dat curs avizului.
- (6) Agenția prezintă Comisiei un raport anual cu privire la rezultatele dosarelor de mediere pe care le-a instrumentat și la dosarele cărora nu li s-a dat curs.

Articolul 14

Cooperarea în caz de perturbări transfrontaliere ale pieței forței de muncă

- (1) La cererea statelor membre implicate, agenția poate facilita cooperarea între părțile interesate relevante de la nivelul Uniunii și de la nivel național care sunt deschise participării la un dialog vizând remedierea perturbărilor de mari dimensiuni ale pieței forței de muncă care afectează mai multe de un stat membru, inclusiv cazurile de restructurări sau relocări masive, precum și de închideri de întreprinderi cu impact asupra ocupării forței de muncă sau care duc la concedieri colective.
- (2) Agenția facilitează schimbul de informații între părțile interesate relevante, cum ar fi întreprinderile implicate, autoritățile naționale și locale, partenerii sociali și Comisia și asigură conștientizarea cu privire la legislația relevantă a Uniunii și la instrumentele financiare disponibile pentru a atenua consecințele unor astfel de cazuri.

Articolul 15

Cooperarea cu alte agenții

Agenția stabilește acorduri de cooperare cu alte agenții descentralizate ale Uniunii, după caz, vizând evitarea suprapunerilor, precum și promovarea sinergiilor și complementarității activităților lor.

Articolul 16

Interoperabilitatea și schimbul de informații

Agencia coordonează, dezvoltă și aplică cadre de interoperabilitate pentru a garanta schimbul de informații atât între statele membre, cât și cu agenția. Aceste cadre de interoperabilitate se întemeiază și sunt susținute de Cadrul european de interoperabilitate și de Arhitectura europeană de referință a interoperabilității menționate în Decizia (UE) 2015/2240 a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁶.

⁴⁶ Decizia (UE) 2015/2240 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 de instituire a unui program privind soluțiile de interoperabilitate și cadrele comune pentru administrațiile publice europene, întreprinderi și cetățeni (programul ISA²) ca mijloc de modernizare a sectorului public (JO L 318, 4.12.2015, p. 1).

Capitolul III

Organizarea agenției

Articolul 17

Structura administrativă și de conducere

- (1) Structura administrativă și de conducere a agenției se compune din:
 - (a) un consiliu de administrație, care exercită funcțiile prevăzute la articolul 19;
 - (b) un director executiv, căruia îi revin responsabilitățile prevăzute la articolul 23;
 - (c) un grup al părților interesate, care exercită funcțiile prevăzute la articolul 24.
- (2) Agenția poate înființa grupuri de lucru sau grupuri de experți cu reprezentanți ai statelor membre și ai Comisiei sau cu experți externi, în urma unor proceduri de selecție, pentru îndeplinirea sarcinilor sale specifice sau pentru domenii de politică specifice, precum combaterea muncii nedeclarate, detașarea lucrătorilor sau libera circulație a lucrătorilor.

Regulamentele de procedură ale acestor grupuri de lucru și grupuri de experți sunt stabilite de agenție, după consultarea Comisiei.

SECȚIUNEA 1

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Articolul 18

Componența consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație este alcătuit din câte un reprezentant de rang înalt al fiecărui stat membru și din doi reprezentanți ai Comisiei, având cu toții drept de vot.
- (2) Fiecare membru al consiliului de administrație are un membru supleant. Membrul supleant îl reprezintă pe membrul titular atunci când acesta lipsește.
- (3) Membrii consiliului de administrație care își reprezintă statul membru și supleanții acestora sunt numiți de propriul stat membru.

Comisia desemnează membrii care urmează să o reprezinte.

Toți membrii consiliului de administrație sunt numiți în funcție de cunoștințele lor în domeniile menționate la articolul 1, ținând cont de competențele lor manageriale, administrative și bugetare relevante.

Statele membre și Comisia depun eforturi pentru a limita rata de înlocuire a reprezentanților lor în cadrul consiliului de administrație, asigurând astfel continuitatea activității acestuia. Toate părțile urmăresc să asigure o reprezentare echilibrată între bărbați și femei în cadrul consiliului de administrație.

- (4) Mandatul membrilor și al supleanților acestora este de patru ani. Mandatul respectiv poate fi prelungit.
- (5) Reprezentanții țărilor terțe care aplică legislația Uniunii în domeniile reglementate de prezentul regulament pot participa la reuniunile consiliului de administrație în calitate de observatori.

Articolul 19

Funcțiile consiliului de administrație

- (1) În particular, consiliul de administrație:
- (a) oferă orientare strategică și supraveghează activitățile agenției;
 - (b) adoptă, cu o majoritate de două treimi a membrilor săi cu drept de vot, bugetul anual al agenției și exercită alte funcții în ceea ce privește bugetul agenției în temeiul capitolului IV;
 - (c) evaluează și adoptă raportul anual de activitate consolidat privind activitățile agenției, inclusiv o imagine de ansamblu a îndeplinirii sarcinilor sale, și îl transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi înainte de data de 1 iulie a fiecărui an. Raportul anual de activitate consolidat este făcut public;
 - (d) adoptă normele financiare aplicabile agenției în conformitate cu articolul 30;
 - (e) adoptă o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și de beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;
 - (f) adoptă norme de prevenire și gestionare a conflictelor de interese în ceea ce privește propriii membri, membrii Grupului părților interesate, ai grupurilor de lucru și ai grupurilor de experți ai agenției, instituite în conformitate cu articolul 17 alineatul (2), și publică anual pe site-ul său web declarațiile de interese ale membrilor consiliului de administrație;
 - (g) adoptă și actualizează periodic, pe baza unei analize a necesităților, planurile de comunicare și difuzare menționate la articolul 37 alineatul (3);
 - (h) adoptă propriul regulament de procedură;
 - (ha) (nou) adoptă normele aplicabile procedurii de mediere, în temeiul articolului 13 alineatul (2a) (nou);

- (i) înființează grupuri de lucru și grupuri de experți în temeiul articolului 17 alineatul (2) și adoptă regulamentele de procedură ale acestora;
- (j) în conformitate cu alineatul (2), exercită, în ceea ce privește personalul agenției, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor, și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, conferite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți⁴⁷ (denumite în continuare „competențe de autoritate împuternicită să facă numiri”);
- (k) adoptă norme de punere în aplicare pentru a aplica Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți în conformitate cu dispozițiile articolului 110 din Statutul funcționarilor;
- (l) instituie, după caz, o capacitate de audit intern;
- (m) numește directorul executiv și, dacă este necesar, îi prelungește mandatul sau îl demite pe directorul executiv din funcție, în conformitate cu articolul 32;
- (n) numește un contabil care se supune Statutului funcționarilor și Regimului aplicabil celorlalți agenți și care este pe deplin independent în executarea sarcinilor sale;
- (o) stabilește procedura de selecție a membrilor și a membrilor supleanți ai Grupului părților interesate instituit în conformitate cu articolul 24 și numește respectivii membri și membri supleanți;
- (p) se asigură că se dă curs în mod adecvat concluziilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și din evaluările interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);

⁴⁷ Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de stabilire a Statutului funcționarilor, precum și a regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene și de instituire a unor măsuri speciale aplicabile temporar funcționarilor Comisiei (JO L 56, 4.3.1968, p. 1).

- (q) ia toate deciziile privind instituirea comisiilor interne sau a altor organe ale agenției și, dacă este necesar, privind modificarea acestora, luând în considerare nevoile activității agenției și având în vedere buna gestiune financiară;
 - (r) aprobă proiectul de document unic de programare al agenției menționat la articolul 25, înainte de transmiterea acestuia către Comisie spre avizare;
 - (s) după primirea avizului Comisiei, adoptă documentul unic de programare al agenției cu o majoritate de două treimi a membrilor cu drept de vot și în conformitate cu articolul 25;
 - (t) (nou) cooperează cu Comisia administrativă pentru coordonarea sistemelor de securitate socială în vederea sincronizării de comun acord a activităților și pentru a evita orice suprapunere.
- (2) În conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, consiliul de administrație adoptă o decizie în baza articolului 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și a articolului 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, delegând către directorul executiv competențele relevante ale autorității împuternicite să facă numiri și stabilind condițiile în care poate fi suspendată delegarea competențelor respective. Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.
- (3) În cazul în care anumite circumstanțe excepționale impun acest lucru, consiliul de administrație poate, prin intermediul unei decizii, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor autorității împuternicite să facă numiri și a competențelor subdelegate de către directorul executiv și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi sau unui membru al personalului, altul decât directorul executiv.

Articolul 20

Președintele consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație alege un președinte și un vicepreședinte din rândul membrilor cu drept de vot și depune eforturi pentru realizarea echilibrului de gen. Președintele și vicepreședintele sunt aleși cu o majoritate de două treimi a membrilor cu drept de vot ai consiliului de administrație.

În cazul în care un prim vot nu conduce la obținerea majorității de două treimi, se organizează un al doilea vot prin care președintele și vicepreședintele sunt aleși cu o majoritate simplă a membrilor cu drept de vot ai consiliului de administrație.

Vicepreședintele îl înlocuiește automat pe președinte dacă acesta nu își poate îndeplini atribuțiile.

- (2) Durata mandatelor președintelui și vicepreședintelui este de patru ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit o singură dată. Cu toate acestea, dacă, în orice moment din cursul mandatului, calitatea acestora de membri ai consiliului de administrație încetează, mandatul lor expiră automat la aceeași dată.

Articolul 21

Reuniunile consiliului de administrație

- (1) Președintele convoacă reuniunile consiliului de administrație.
- (2) Directorul executiv al agenției participă la deliberări, fără drept de vot.
- (3) Consiliul de administrație se reunește în ședință ordinară cel puțin de două ori pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui său, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin o treime din membrii săi.

- (4) Consiliul de administrație convoacă reuniuni cu Grupul părților interesate cel puțin o dată pe an.
- (5) Orice persoană sau organizație a cărei opinie poate fi de interes poate fi invitată de consiliul de administrație să participe la reuniunile acestuia în calitate de observator.
- (6) Sub rezerva propriului regulament de procedură, membrii consiliului de administrație și supleanții lor pot să fie asistați în cursul reuniunilor de consilieri sau de experți.
- (7) Agenția asigură secretariatul consiliului de administrație.

Articolul 22

Regulile de vot ale consiliului de administrație

- (1) Fără a aduce atingere articolului 19 alineatul (1) literele (b) și (s), articolului 20 alineatul (1) și articolului 32 alineatul (8), consiliul de administrație adoptă deciziile cu o majoritate a membrilor cu drept de vot.
- (2) Fiecare membru cu drept de vot dispune de un vot. În absența unui membru cu drept de vot, supleantul său poate exercita dreptul de vot al acestuia.

[...]

- (4) Directorul executiv participă la deliberări, fără drept de vot.
- (5) Regulamentul de procedură al consiliului de administrație stabilește în mod detaliat modalitățile de vot, în special condițiile în care un membru poate acționa în numele altui membru, precum și circumstanțele în care pentru vot trebuie utilizate proceduri scrise.

SECȚIUNEA 2

DIRECTORUL EXECUTIV

Articolul 23

Responsabilitățile directorului executiv

- (1) Directorul executiv gestionează agenția. Directorul executiv răspunde în fața consiliului de administrație.
- (2) Directorul executiv prezintă Parlamentului European un raport privind modul în care și-a îndeplinit atribuțiile, atunci când este invitat să facă acest lucru. Consiliul poate solicita directorului executiv să prezinte un raport cu privire la îndeplinirea atribuțiilor sale.
- (3) Directorul executiv este reprezentantul legal al agenției.
- (4) Directorul executiv răspunde de punerea în aplicare a sarcinilor atribuite agenției în temeiul prezentului regulament, în special:
 - (a) administrarea curentă a agenției;
 - (b) punerea în aplicare a deciziilor adoptate de consiliul de administrație;
 - (c) elaborarea unui proiect de document unic de programare și prezentarea acestuia către consiliul de administrație spre aprobare;
 - (d) punerea în aplicare a documentului unic de programare și raportarea către consiliul de administrație cu privire la punerea sa în aplicare;
 - (e) pregătirea proiectului de raport anual consolidat privind activitățile agenției și prezentarea acestuia către consiliul de administrație spre evaluare și adoptare;

- (f) elaborarea unui plan de acțiune în urma concluziilor rapoartelor și evaluărilor de audit interne sau externe, precum și a investigațiilor desfășurate de OLAF și prezentarea unui raport privind progresele înregistrate, de două ori pe an către Comisie și în mod periodic către consiliul de administrație;
 - (g) protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, prin realizarea de controale eficace, fără a aduce atingere competenței de investigare a OLAF, și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit și, după caz, prin sancțiuni eficace, proporționate și disuasive, de natură administrativă și financiară;
 - (h) pregătirea unei strategii antifraudă pentru agenție și prezentarea acesteia către consiliul de administrație spre aprobare;
 - (i) elaborarea proiectului de norme financiare aplicabile agenției și prezentarea acestuia către consiliul de administrație;
 - (j) întocmirea proiectului de situație a veniturilor și cheltuielilor estimate ale agenției și execuția bugetului acesteia;
 - (k) punerea în aplicare a măsurilor stabilite de consiliul de administrație în vederea respectării obligațiilor privind protecția datelor impuse prin Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- (5) Directorul executiv decide dacă este necesară afectarea unuia sau a mai multor membri ai personalului într-unul sau mai multe state membre. Înainte de a decide să înființeze un birou local, directorul executiv obține acordul prealabil al consiliului de administrație și al statului membru unde își va avea sediul biroul local. Decizia respectivă precizează sfera activităților care urmează să fie efectuate la biroul local respectiv, astfel încât să se evite costuri inutile și suprapunerea funcțiilor administrative ale agenției. Poate fi solicitată încheierea unui acord privind sediul cu statul membru unde își va avea sediul biroul local.

SECȚIUNEA 3

GRUPUL PĂRȚILOR INTERESATE

Articolul 24

Crearea și componența Grupului părților interesate

- (1) Pentru a facilita consultările cu părțile interesate relevante și a beneficia de expertiza lor în domeniile care intră sub incidența prezentului regulament, se instituie pe lângă agenție un Grup al părților interesate, cu funcții consultative.
- (2) Grupul părților interesate poate, în particular, să prezinte consiliului de administrație și opinii cu privire la chestiuni legate de aplicarea și de asigurarea respectării legislației Uniunii în domeniile care intră sub incidența prezentului regulament.
- (3) Grupul părților interesate este prezidat de directorul executiv și se întrunește cel puțin de două ori pe an la inițiativa directorului executiv sau la solicitarea Comisiei.
- (4) Grupul părților interesate este format din șase reprezentanți ai unor parteneri sociali la nivelul Uniunii, reprezentând în mod egal sindicate și organizații ale angajatorilor, precum și doi reprezentanți ai Comisiei.
- (5) Membrii Grupului părților interesate sunt desemnați de organizațiile lor respective și numiți de consiliul de administrație. Conform aceluiași condiții ca în cazul membrilor, consiliul de administrație numește și membri supleanți, care înlocuiesc în mod automat membrii absenți sau indisponibili. În măsura posibilului, se respectă un echilibru de gen adecvat, precum și o reprezentare adecvată a IMM-urilor.
- (6) Agenția asigură secretariatul Grupului părților interesate. Grupul părților interesate își adoptă propriul regulament de procedură cu o majoritate de două treimi a membrilor săi cu drept de vot. Regulamentul de procedură este supus aprobării consiliului de administrație.
- (7) Agenția publică avizele și opiniile Grupului părților interesate, precum și rezultatele consultărilor, cu excepția cazului în care există cerințe de confidențialitate.

Capitolul IV

Stabilirea și structura bugetului agenției

SECȚIUNEA 1

DOCUMENTUL UNIC DE PROGRAMARE AL AGENȚIEI

Articolul 25

Programarea anuală și multianuală

- (1) În fiecare an, directorul executiv elaborează un proiect de document unic de programare care conține, în particular, o programare anuală și multianuală în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei⁴⁸ și care ține cont de orientările stabilite de Comisie.
- (2) Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, consiliul de administrație adoptă proiectul de document unic de programare menționat la alineatul (1). El îl transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei cel târziu până la data de 31 ianuarie a anului următor, împreună cu orice altă versiune ulterioară actualizată a documentului respectiv.

Documentul unic de programare devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii și, dacă este necesar, se ajustează în consecință.

⁴⁸ Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013 al Comisiei din 30 septembrie 2013 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 7.12.2013, p. 42).

- (3) Programul anual de lucru stabilește obiective detaliate și rezultate preconizate, inclusiv indicatori de performanță. Acesta conține, de asemenea, o descriere a acțiunii care urmează să fie finanțată și o indicație referitoare la resursele financiare și umane alocate fiecărei acțiuni. Programul de lucru anual concordă cu programul de lucru multianual menționat la alineatul (4). Acesta indică în mod clar sarcinile care au fost adăugate, modificate sau eliminate față de exercițiul financiar precedent. Consiliul de administrație modifică programul de lucru anual adoptat atunci când agenției îi este încredințată o nouă sarcină care intră sub incidența prezentului regulament.

Orice modificare substanțială a programului de lucru anual se adoptă prin aceeași procedură ca cea utilizată în cazul programului de lucru anual inițial. Consiliul de administrație poate să-i delege directorului executiv competența de a aduce modificări nesubstanțiale programului de lucru anual.

- (4) Programul de lucru multianual stabilește programarea strategică globală, inclusiv obiectivele, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță. Aceasta indică de asemenea, pentru fiecare activitate, resursele financiare și umane orientative considerate necesare pentru atingerea obiectivelor stabilite.

Programarea strategică se actualizează după caz, în special pentru a aborda rezultatul evaluării menționate la articolul 41.

Articolul 26

Stabilirea bugetului

- (1) În fiecare an, directorul executiv elaborează un proiect provizoriu de estimare a veniturilor și cheltuielilor agenției pentru exercițiul financiar următor, care conține schema de personal, și îl transmite consiliului de administrație.
- (2) Pe baza proiectului provizoriu de estimare menționat la alineatul (1), consiliul de administrație adoptă un proiect de estimare a veniturilor și cheltuielilor agenției pentru exercițiul financiar următor.

- (3) Proiectul de estimare a veniturilor și cheltuielilor agenției este transmis Comisiei până la data de 31 ianuarie a fiecărui an.
- (4) Comisia transmite proiectul de estimare autorității bugetare, împreună cu proiectul de buget general al Uniunii.
- (5) Pe baza proiectului de estimare, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și valoarea contribuției care urmează să fie suportată de la bugetul general, pe care le prezintă autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.
- (6) Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru contribuția destinată agenției.
- (7) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a agenției.
- (8) Consiliul de administrație adoptă bugetul agenției. Acesta devine definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii. Dacă este necesar, el este ajustat în consecință.
- (9) Pentru orice proiect imobiliar care poate avea un impact semnificativ asupra bugetului agenției, se aplică dispozițiile Regulamentului delegat (UE) nr. 1271/2013.

SECȚIUNEA 2

PREZENTAREA, IMPLEMENTAREA ȘI CONTROLUL BUGETULUI AGENȚIEI

Articolul 27

Structura bugetului

- (1) Se elaborează și se înscriu în bugetul agenției estimări ale tuturor veniturilor și cheltuielilor agenției pentru fiecare exercițiu financiar, care corespunde anului calendaristic.
- (2) Bugetul agenției trebuie să fie echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.
- (3) Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile agenției cuprind:
 - (a) o contribuție din partea Uniunii;
 - (b) orice contribuție financiară voluntară din partea statelor membre;
 - (c) orice contribuție din partea țărilor terțe care participă la activitatea agenției, în temeiul articolului 43;
 - (d) posibile finanțări din partea Uniunii sub forma unor acorduri de delegare sau de granturi ad-hoc, în conformitate cu normele financiare ale agenției prevăzute la articolul 30 și cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politicile Uniunii;
 - (e) taxe provenite din publicații sau orice altă prestație asigurată de agenție.
- (4) Cheltuielile agenției includ cheltuielile cu personalul, cheltuielile administrative și de infrastructură, precum și cheltuielile de funcționare.

Articolul 28

Execuția bugetului

- (1) Directorul executiv execută bugetul agenției.
- (2) În fiecare an, directorul executiv transmite autorității bugetare toate informațiile relevante pentru constatările procedurilor de evaluare.

Articolul 29

Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

- (1) Până la data de 1 martie a exercițiului financiar următor, contabilul agenției trimite conturile provizorii către contabilul Comisiei și către Curtea de Conturi.
- (2) Până la data de 1 martie a exercițiului financiar următor, contabilul agenției comunică, de asemenea, informațiile contabile necesare în scopuri de consolidare către contabilul Comisiei, în modul și formatul solicitat de acesta din urmă.
- (3) Până la data de 31 martie a exercițiului financiar următor, agenția trimite raportul privind gestiunea bugetară și financiară Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi.
- (4) După primirea observațiilor Curții de Conturi privind conturile provizorii ale agenției, contabilul agenției întocmește conturile finale ale agenției pe răspunderea sa. Directorul executiv prezintă conturile finale consiliului de administrație în vederea obținerii unui aviz.
- (5) Consiliul de administrație formulează un aviz privind conturile finale ale agenției.

- (6) Până la data de 1 iulie următoare fiecărui exercițiu financiar, directorul executiv transmite conturile finale Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi, împreună cu avizul consiliului de administrație.
- (7) Până la data de 15 noiembrie a exercițiului financiar următor, se publică, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, un link către site-ul web conținând conturile finale ale agenției.
- (8) Directorul executiv trimite Curții de Conturi un răspuns la observațiile formulate în cadrul raportului său anual până la data de 30 septembrie. Directorul executiv trimite de asemenea răspunsul respectiv consiliului de administrație și Comisiei.
- (9) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia din urmă, toate informațiile necesare pentru a facilita aplicarea procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză, în conformitate cu articolul 165 alineatul (3) din Regulamentul financiar.
- (10) La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului executiv, înaintea datei de 15 mai a anului N + 2, un raport de descărcare de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Articolul 30

Normele financiare

Normele financiare aplicabile agenției se adoptă de către consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Acestea nu derogă de la Regulamentul delegat (UE) nr. 1271/2013, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea agenției, iar Comisia și-a dat în prealabil acordul.

Capitolul V

Personal

Articolul 31

Dispoziții generale

Personalului agenției i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți⁴⁹, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți.

Articolul 32

Directorul executiv

- (1) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al agenției în conformitate cu articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.
- (2) Directorul executiv este numit de consiliul de administrație pe baza unei liste de candidați propuși de Comisie, în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente.
- (3) În scopul încheierii contractului cu directorul executiv, agenția este reprezentată de președintele consiliului de administrație.
- (4) Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. Înainte de sfârșitul acestei perioade, consiliul de administrație îi solicită Comisiei să realizeze o evaluare care ia în considerare evaluarea performanțelor directorului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale agenției.
- (5) Consiliul de administrație, ținând seama de evaluarea menționată la alineatul (4), poate prelungi o singură dată mandatul directorului executiv și pentru o perioadă de cel mult cinci ani.

⁴⁹ JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

- (6) Un director executiv al cărui mandat a fost prelungit nu mai poate participa la o altă procedură de selecție pentru același post după încheierea perioadei cumulative.
- (7) Directorul executiv poate fi demis din funcție doar printr-o decizie a consiliului de administrație, care acționează la propunerea Comisiei.
- (8) Consiliul de administrație adoptă deciziile privind numirea, prelungirea mandatului sau demiterea din funcție a directorului executiv cu o majoritate de două treimi a membrilor săi cu drept de vot.

Articolul 33

Ofițerii naționali de legătură

- (1) Fiecare stat membru desemnează un ofițer național de legătură în calitatea de expert național detașat pe lângă agenție, care să lucreze la sediul acesteia, în temeiul articolului 34.
- (2) Ofițerii naționali de legătură contribuie la executarea sarcinilor agenției, inclusiv prin facilitarea cooperării și a schimbului de informații prevăzute la articolul 8 și prin sprijinirea inspecțiilor, prevăzută la articolul 9. De asemenea, aceștia îndeplinesc funcția de punct de contact național pentru întrebările din partea statelor lor membre și cele referitoare la statele lor membre, fie răspunzând acestor întrebări în mod direct, fie asigurând comunicarea cu administrațiile lor naționale.
- (3) Ofițerii naționali de legătură au dreptul de a solicita informații din partea statelor membre ale acestora, astfel cum se prevede în prezentul regulament, respectând pe deplin legislația națională a statelor membre ale acestora, în special în ceea ce privește protecția datelor și normele privind confidențialitatea.

Articolul 34

Experții naționali detașați și alte categorii de personal

- (1) Pe lângă ofițerii naționali de legătură, agenția poate recurge, în oricare dintre domeniile sale de activitate, la alți experți naționali detașați sau la alte categorii de personal care nu sunt angajați ai agenției.
- (2) Consiliul de administrație adoptă modalitățile de punere în aplicare necesare pentru experți naționali detașați, inclusiv pentru ofițerii naționali de legătură.

Capitolul VI

Dispoziții generale și finale

Articolul 35

Privilegii și imunități

Agenției și personalului acesteia li se aplică Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene.

Articolul 36

Regimul lingvistic

- (1) Agenției i se aplică dispozițiile prevăzute de Regulamentul nr.1 al Consiliului⁵⁰.
- (2) Serviciile de traducere necesare pentru funcționarea agenției sunt asigurate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 37

Transparență, protecția datelor cu caracter personal și comunicare

- (1) În cazul documentelor deținute de agenție se aplică Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. În termen de șase luni de la prima sa reuniune, consiliul de administrație adoptă normele detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.
- (2) Consiliul de administrație stabilește măsuri pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 45/2001, în particular cele referitoare la numirea unui responsabil cu protecția datelor în cadrul agenției și cele privind legalitatea prelucrării datelor, securitatea activităților de prelucrare, furnizarea de informații și drepturile persoanelor vizate.

⁵⁰ Regulamentul nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

- (3) Agenția poate desfășura activități de comunicare din proprie inițiativă în limitele sferei sale de competență. Alocarea de resurse pentru activități de comunicare nu se face în detrimentul îndeplinirii cu eficacitate a sarcinilor menționate la articolul 5. Activitățile de comunicare se desfășoară în conformitate cu planurile pertinente de comunicare și de difuzare adoptate de consiliul de administrație.

Articolul 38

Combaterea fraudei

- (1) Pentru a facilita combaterea fraudei, a corupției și a altor activități ilegale în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 883/2013, în termen de șase luni de la data la care devine operațională, agenția aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne desfășurate de OLAF și adoptă dispozițiile corespunzătoare care se aplică tuturor angajaților agenției, utilizând modelul prevăzut în anexa la acordul respectiv.
- (2) Curtea de Conturi are competența de a audita, pe bază de documente și prin controale la fața locului, toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii acordate de agenție.
- (3) OLAF poate desfășura investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, pentru a stabili dacă s-a comis o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau cu un contract finanțat de agenție, în conformitate cu dispozițiile și cu procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96.
- (4) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țări terțe și organizații internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile de grant ale agenției conțin dispoziții care împuternicesc în mod expres Curtea de Conturi Europeană și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, conform competențelor care le revin.

Articolul 39

Normele de securitate privind protejarea informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

Agenția adoptă norme de securitate proprii echivalente cu normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor clasificate ale Uniunii Europene („EUCI”) și a informațiilor neclasificate sensibile, printre altele, prevederi privind schimbul, prelucrarea și stocarea informațiilor respective, în conformitate cu deciziile (UE, Euratom) 2015/443⁵¹ și 2015/444⁵² ale Comisiei.

Articolul 40

Răspundere

- (1) Răspunderea contractuală a agenției este reglementată de legea aplicabilă contractului în cauză.
- (2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii prevăzute într-un contract încheiat de agenție.
- (3) În cazul răspunderii extracontractuale, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, agenția acordă despăgubiri pentru orice prejudiciu cauzat de serviciile sale sau de personalul său în îndeplinirea atribuțiilor lor.
- (4) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în litigiile privind acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile menționate la alineatul (3).
- (5) Răspunderea individuală față de agenție a membrilor personalului acesteia este reglementată de dispozițiile aplicabile stabilite în Statutul funcționarilor sau în Regimul aplicabil agenților.

⁵¹ Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).

⁵² Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p.53).

Articolul 41

Evaluare

- (1) În termen de cel mult cinci ani de la data menționată la articolul 51 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia evaluează performanța agenției în raport cu obiectivele, mandatul și atribuțiile sale. Evaluarea abordează, în special, experiențele dobândite prin procedura de mediere, în temeiul articolului 13, ținând seama de procedura de conciliere aplicată de Comisia administrativă pentru coordonarea sistemelor de securitate socială. De asemenea, aceasta abordează posibila necesitate de a modifica mandatul agenției și implicațiile financiare ale oricărei astfel de modificări, inclusiv prin găsirea de noi sinergii și prin simplificarea colaborării cu agențiile care își desfășoară activitatea în domeniul ocupării forței de muncă și al politicii sociale.
- (2) Atunci când consideră că funcționarea în continuare a agenției nu se mai justifică în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile care i-au fost atribuite, Comisia poate propune modificarea în consecință sau abrogarea prezentului regulament.
- (3) Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și consiliului de administrație un raport privind constatările evaluării. Constatările evaluării sunt făcute publice.

Articolul 42

Investigații administrative

Activitățile agenției sunt supuse investigațiilor efectuate de Ombudsmanul European în conformitate cu articolul 228 din TFUE.

Articolul 43

Cooperarea cu țări terțe

- (1) În măsura în care este necesar pentru atingerea obiectivelor stabilite în prezentul regulament și fără a aduce atingere competențelor respective ale statelor membre și ale instituțiilor Uniunii, agenția poate coopera cu autoritățile naționale din țările terțe cărora li se aplică legislația relevantă a Uniunii în materie de mobilitate a forței de muncă și de coordonare a securității sociale.

În acest scop, sub rezerva aprobării prealabile de către Comisie, agenția poate să încheie acorduri de lucru cu autoritățile țărilor terțe. Aceste acorduri nu creează obligații legale pentru Uniune și statele sale membre.

- (2) Agenția este deschisă participării țărilor terțe care au încheiat acorduri cu Uniunea în acest sens.

În conformitate cu dispozițiile relevante ale acordurilor menționate la primul paragraf, se elaborează acorduri de lucru care specifică, în particular, caracterul, amploarea și modalitatea în care țările terțe în cauză participă la activitatea agenției, inclusiv dispoziții privind participarea la inițiativele luate de agenție, contribuțiile financiare și personalul. În ceea ce privește chestiunile legate de personal, aceste acorduri respectă, în orice caz, Statutul funcționarilor. De asemenea, acestea pot prevedea reprezentarea țărilor respective, în calitate de observatori, în cadrul consiliului de administrație.

- (3) Comisia se asigură că agenția își desfășoară activitatea în limitele mandatului său și ale cadrului instituțional existent prin încheierea unui acord de lucru adecvat cu directorul agenției.

Articolul 44

Acordul privind sediul și condițiile de funcționare

- (1) Dispozițiile necesare referitoare la găzduirea agenției în statul membru gazdă, împreună cu regulile specifice aplicabile în statul membru gazdă directorului executiv, membrilor consiliului de administrație, personalului agenției și membrilor familiilor acestora, sunt prevăzute într-un acord privind sediul între agenție și statul membru în care se află sediul, încheiat după obținerea aprobării consiliului de administrație și cel târziu la doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (2) Statul membru gazdă al agenției oferă condiții optime pentru a asigura funcționarea eficientă și fără obstacole a agenției, inclusiv școlarizare multilingvă cu orientare europeană și legături de transport adecvate.

Articolul 45

Începerea activităților agenției

- (1) Agenția devine pe deplin operațională în termen de cel mult doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. De comun acord cu Comisia, consiliul de administrație poate stabili o dată anterioară pentru ca agenția să devină pe deplin operațională, cu condiția ca agenția să aibă capacitatea operațională de a-și executa bugetul.
- (2) Comisia este responsabilă cu instituirea și funcționarea inițială a agenției, până în momentul în care agenția devine pe deplin operațională. În acest sens:
 - (a) până la intrarea în funcție a directorului executiv în urma numirii sale de către consiliul de administrație în conformitate cu articolul 32, Comisia poate să desemneze un funcționar al Comisiei pentru a exercita, în calitate de director executiv interimar, atribuțiile care revin directorului executiv;

- (b) prin derogare de la articolul 19 alineatul (1) litera (j) și până la adoptarea unei decizii conform celor stipulate la articolul 19 alineatul (2), directorul executiv interimar exercită competența de autoritate împuternicită să facă numiri;
- (c) Comisia poate oferi asistență agenției, în special prin detașarea unor funcționari ai Comisiei care să desfășoare activitățile agenției sub responsabilitatea directorului executiv interimar sau a directorului executiv;
- (d) directorul executiv interimar poate autoriza toate plățile acoperite de credite înscrise în bugetul agenției după aprobarea de către consiliul de administrație și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare de personal, după adoptarea schemei de personal a agenției.

Articolul 46

Modificări aduse Regulamentului (CE) nr. 883/2004

Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 se introduce următoarea literă:

„(na) prin «Agenție Europeană a Muncii» se înțelege organul instituit prin [Regulamentul de instituire a agenției] și menționat la articolul 74a;”;

[...]

4. După articolul 74 se introduce următorul articol:

„Articolul 74a

Agenția Europeană a Muncii

Fără a aduce atingere atribuțiilor și activităților comisiei administrative, Agenția Europeană a Muncii sprijină aplicarea prezentului regulament în conformitate cu atribuțiile sale prevăzute în [*Regulamentul de instituire a agenției*]. Comisia administrativă cooperează cu Autoritatea Europeană a Muncii în vederea sincronizării de comun acord a activităților și pentru a evita orice suprapunere.”

[...]

Articolul 48

Modificări ale Regulamentului (UE) nr. 492/2011

Regulamentul (UE) nr. 492/2011 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 26 se adaugă următorul paragraf:

„Agenția Europeană a Muncii, instituită prin [*Regulamentul de instituire a Agenției Europene a Muncii*], participă la reuniunile Comitetului consultativ în calitate de observator, furnizând informații tehnice și expertiză, după caz.”;

2. Articolele 29-34 se elimină începând de la data când agenția devine pe deplin operațională, în conformitate cu articolul 45 alineatul (1);

3. Articolul 35 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 35

Regulamentul de procedură al Comitetului consultativ în vigoare la 8 noiembrie 1968 continuă să se aplice.”;

4. Articolul 39 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 39

Cheltuielile de funcționare ale Comitetului consultativ sunt înscrise în bugetul general al Uniunii Europene în secțiunea referitoare la Comisie.”.

Articolul 49

Modificări ale Regulamentului (UE) 2016/589

Regulamentul (UE) 2016/589 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

- (a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) organizarea rețelei EURES între Comisie, Agenția Europeană a Muncii și statele membre;”;

- (b) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) cooperarea dintre Comisie, Agenția Europeană a Muncii și statele membre cu privire la schimbul de date relevante și disponibile privind locurile de muncă vacante, cererile de locuri de muncă și CV-urile;”;

- (c) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) promovarea rețelei EURES la nivelul Uniunii prin măsuri de comunicare eficace întreprinse de Comisie, Agenția Europeană a Muncii și statele membre.”;

2. La articolul 3 se introduce următorul punct:

„(8) «Agenție Europeană a Muncii» înseamnă organul instituit în temeiul [*Regulamentului de instituire a Agenției Europene a Muncii*]”;

3. La articolul 4 alineatul (2), cea de a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia, Agenția Europeană a Muncii și membrii și partenerii EURES stabilesc măsurile necesare în acest sens în raport cu obligațiile lor respective.”;

4. La articolul 7, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) un Birou european de coordonare care este instituit în cadrul Agenției Europene a Muncii și care are responsabilitatea de a asista rețeaua EURES în desfășurarea activităților sale;”;

(b) se adaugă următoarea literă:

„(e) Comisia.”;

5. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Biroul european de coordonare sprijină rețeaua EURES în desfășurarea activităților sale, în special prin dezvoltarea și desfășurarea, în strânsă cooperare cu BNC și cu Comisia, a următoarelor activități:”;

(ii) la litera (a), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) în calitate de proprietar de sistem pentru portalul EURES și serviciile informatice conexe, definirea nevoilor utilizatorilor și a cerințelor comerciale care urmează să fie transmise Comisiei pentru exploatarea și dezvoltarea portalului, inclusiv a sistemelor și procedurilor sale pentru schimbul de locuri de muncă vacante, cereri de locuri de muncă, CV-uri și documente justificative, precum și de alte informații, în cooperare cu alte servicii sau rețele de informare și consiliere și cu alte inițiative relevante ale Uniunii;”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Biroul european de coordonare este gestionat de Agenția Europeană a Muncii. Biroul european de coordonare stabilește un dialog periodic cu reprezentanții partenerilor sociali de la nivelul Uniunii.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În consultare cu grupul de coordonare menționat la articolul 14 și cu Comisia, Biroul european de coordonare își elaborează programele de lucru multianuale.”;

6. La articolul 9 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) cooperarea cu Comisia, cu Agenția Europeană a Muncii și cu statele membre cu privire la compensare, în cadrul stabilit în capitolul III;”;

7. La articolul 14, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Grupul de coordonare este alcătuit din reprezentanți la nivel corespunzător ai Biroului european de coordonare, ai Comisiei și ai BNC-urilor.”;

8. Articolul 29 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 29

Schimbul de informații privind fluxurile și modelele

Comisia și statele membre monitorizează și fac publice fluxurile și modelele de mobilitate a forței de muncă în interiorul Uniunii, pe baza rapoartelor întocmite de Agenția Europeană a Muncii, utilizând statisticile Eurostat și datele naționale disponibile.”

Articolul 50

Abrogare

Decizia (UE) 2016/344 se abrogă începând de la data când agenția devine pe deplin operațională, în conformitate cu articolul 45 alineatul (1).

Trimiterile la Decizia (UE) 2016/344 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 51

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele

Președintele
